

Прича о Таталији, Весна Алексић
Како је Таталија постала Наталија

Ова занимљива књига говори о дечаку по имену Реља који није желео да добије сестру Таталију, односно Наталију. Реља има пет година и не зна лепо да изговори сестрино име па ју је прозвао Таталија. Он је мали дечак који је јако забринут шта ће се догодити када беба стигне кући. Навикао је да је он центар света а сад долази нека Таталија да му све поремети. Није желео да дели маму и тату, играчке па чак ни небиситерку Цецу коју је много волео. Смишљао је начине да покаже своје незадовољство па је чак почео да прича „јапански језик“ то јест да ћути. Било му је криво што сви гледају у ту малу, по његовом мишљењу ружну и јадну бебу. Нашао јој је хиљаду мана, а све то јер се осећао усамљено и запостављено. Желео је своју маму. Желео је свој свет пре доласка Таталије. После пар дана беба је добила жутицу и отишла је у болницу са мамом. Реља је био тужан и уплашен. Кривио је себе за то што се догодило његовој сестри. Знате, он је само пре неки дан у мислима слао Наталију у џунглу да је одгајају медведи и у свемир на Јупитер. Ма дао би је и диносаурусима на чување само да не живи са њима. Сада му је све то пролазило кроз главу и било му је криво што је тако размишљао. Било му је жао маме и бебе и недостајале су му. Тата га је тешио. Да, тај мали дечак који није желео сестру сада је плакао. Схватио је да је ипак воли и кајао се због својих поступака.

Ова књига ми је јако блиска и одлично је разумем. И ја имам једну Таталију и слично сам се осећала када је дошла у мој живот. Зато разумем Рељу али желим да му кажем да ће Таталија постати центар и његовог света јер нема веће среће него имати брата или у нашем случају сестру. То је неописива љубљивост за цео живот.